

at overgaa hinanden i Tilbud om Hjelpeforanstaltninger; men det gør vi heller ikke. Hvad vi her har foreslaaet, kan ikke kaldes noget Overbud i nogen Henseende. Hvad vi her foreslaar, det foreslaar vi med begge Fødder paa Jorden, der er ikke noget svævende ved det, det er saa lidt, som der overhovedet kan være Tale om at bringe i Forslag her. Og naar den højtærede Minister skal angribe det, maa han jo ogsaa gaa den Vej at sige, at det er for lidt. Jeg tror ikke, at det er for lidt. Det skal nok vise sig, at mangfoldige kan hjælpes ad denne Vej, og lad os saa gøre det.

Naar den højtærede Minister tilføjede, at det var ikke vor Sag herinde at tænke paa at foretage os noget med Hensyn til, hvad der skal frelse ude i Befolkningen, men at vi skulde vente paa at høre derudefra, saa maa jeg for det første sige, at det synes jeg ikke; det er tværtimod vor Sag at tænke paa, hvad der nu under saadanne vanskelige Forhold skal kunne frelse Tusinder og atter Tusinder af danske Hjem fra Ødelæggelse. Men desuden lyder det jo bravt derudefra, jeg forstaar ikke, at den højtærede Landbrugsminister intet har hørt ude fra Landet om denne Sag. Saa vidt jeg ved og har hørt, har Husmandsforeningerne henvendt sig til den højtærede Stats- og Landbrugsminister netop angaaende denne Sag. Og jeg tager ikke fejl i, at helt oppe fra Skive og helt ned til Kolding, for at nævne det nordligste og det sydligste Punkt, og saa langt Vest paa som til Skern har en Bevægelse, som kræver Foranstaltninger i Retning af det, som her er bragt i Forslag, løftet sin Røst meget højt og raabt ind til os: Paa dette Omraade maa der gøres noget, ellers gaar det galt i Danmark! Jeg tror, at denne Opfattelse er rigtig, og derfor vil det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, bestræbe sig for, at saadanne Foranstaltninger kan blive gennemført her i Danmark og gennemført snarest muligt.

Aksel Jensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne give min Tilslutning til de Udtalelser, som før blev fremsat fra den højtærede Statsministers Side; men jeg ønsker derudover at gøre nogle Bemærkninger om det Spørgsmaal, som her er sat frem til Behandling, og som gaar ud paa at overveje, hvad der kan gøres for at komme de Landboere til Hjælp, som er kommet ud for store økonomiske Vanskeligheder, saa store, at der er adskillige, der trues med Ruin, trues med, at de kan komme til at forlade Hus og Hjem. Det er jo et Spørgsmaal, som naturligt maa interessere herinde i Rigs-

dagen; det interesserer stærkt ude i Befolkningen, og det interesserer naturligvis allerstærkest alle dem, som er ude for disse meget store Vanskeligheder. Der kan jo nævnes mange Eksempler paa, hvordan Forholdene er. Den ærede Ordfører (Zahle) har jo fremdraget enkelte; jeg skal ikke fortsætte ad den Vej, men jeg er jo klar over, at i disse mange Hjem spejdes der efter, om man er i Stand til at finde Veje og Midler til at komme disse nødstedte Landmænd til Hjælp; og de klynger sig naturligvis til ethvert Halmstraa, som findes paa deres Vej, i Haab om, at det maa være den Redningsplanke, som skal hjælpe dem. Det Parti, jeg tilhører, ønsker selvfølgelig ogsaa saa stærkt som nogen, at det maa lykkes for disse mange Landmænd at klare Skærene. For alle dem, som er ude paa gyngende Grund, maa det jo ønskes, at de kan komme frelst over Vanskelighederne, saaledes at de kan bevare den Ejendom, de sidder paa, og som de har kær. Lige saa vel som det er den nuværende Regerings og Partiet Venstres Opgave at tilvejebringe sunde økonomiske Tilstande og tilvejebringe Besparelse i den offentlige Husholdning for derigennem at bøde paa de frie Erhvervs svigtende Indtægter, lige saa vel vil vi naturligvis fra vor Side gaa ind i en nærmere Drøftelse af, hvad der yderligere kan gøres for at komme disse nødstedte Landmænd til Hjælp.

Naar man nu nærmere vil undersøge, hvad der kan gøres for at hjælpe disse, vil det jo antagelig være nødvendigt først at undersøge Aarsagerne til den Krise, vi befinder os i. Den ærede Ordfører har jo fremhævet Kronestigningen som den væsentligste Aarsag til Krisen, og den har selvfølgelig sin store Andel i Krisen. Men mon alligevel ikke Hovedaarsagen er den, at vi ikke i den offentlige Økonomi har villet tage Konsekvensen af Kronestigningen? Mon det alligevel ikke er der, Tampen brænder, at vi ikke har nedbragt ved offentlige Udgifter i Forhold til Kronens stigende Købeevne? Jeg tror, at det netop er disse Ting, som virker stærkt trykkende paa vort Erhvervs- liv, og det undrer mig derfor meget, naar den ærede Ordfører, som har faaet Øjet op for, hvor store Vanskeligheder der er indenfor Landbruget, hvorledes Indtægterne svigter, hvorledes der er en økonomisk Fare, som truer mange, dog stiller sig saa køligt overfor de Forsøg, der gøres fra Regeringens Side for at tilvejebringe Besparelser i det offentlige, Besparelser i Statens, Kommunernes og Amternes økonomiske Husholdning; thi jeg tror, at hvis man gaar frem ad